

Josep María Tallada a les pàgines de *La Vanguardia Española* (1939-1946)

Paola Lo Cascio, Universitat de Barcelona. Instituto de Ciências Sociais, Universidade de Lisboa

La present comunicació focalitza la seva atenció en la de Josep Maria Tallada i Taulí, prestigiós economista català de la primera meitat del segle XX. D'orígens burgeses, formació internacional i conviccions polítiques regionalistes, Tallada, al llarg de la seva vida va passar de ser un entusiasta convençut de les idees liberals i modernitzadores, tant en política com en economia, a destacar com a intel·lectual important posicionat en favor del règim franquista.

En concret, la recerca que aquí es presenta se centra en la seva faceta d'assidu columnista de *La Vanguardia Española*, des de 1939 fins a l'any de la seva mort el 1946. En aquest sentit, la voluntat és doble: d'una banda es vol profunditzar entorn de l'última fase de la trajectòria intel·lectual de Tallada en tant que exponent d'un sector social, cultural i polític determinat –el de la burgesia regionalista que va abraçar el franquisme– i, per l'altre, contribuir en l'estudi del paper desenvolupat per la premsa diària, i, concretament per un mitjà com *La Vanguardia Española*, en la consolidació de la dictadura a Catalunya.

El text s'estructura en quatre parts. Una primera defineix les raons que porten a posar la atenció sobre el personatge objecte de l'estudi, intentant també proporcionar el marc teòric e historiogràfic de referència en el qual s'insereix la recerca presentada. Una segona part es deté en dibuixar un sintètic perfil biogràfic de Tallada, col·locant la seva experiència com a columnista de *La Vanguardia Española* en el contínuum de la seva trajectòria política e intel·lectual. Una tercera part, a través del buidatge i anàlisi de les seves contribucions al diari explora els grans eixos temàtics dels seus articles publicats: la reconstrucció del passat més recent del país –i en particular la República i la Guerra–; la crisi del capitalisme i del liberalisme vuitcentista i finalment els canvis econòmics derivats de la Segona Guerra Mundial. Una última part està reservada a les conclusions de l'estudi i en les quals es posen de manifest dos elements considerats centrals.

El primer fa referència a l'exemple de Tallada com a exponent d'unes elits polítiques i culturals catalanes que aposten pel franquisme no només com a forma de resistència a perdre les seves posicions socials sinó també com a solució davant d'un món que s'escapa a la seva capacitat no tant de comprensió sinó de intervenció sobre la realitat. La segona fa referència al paper de *La Vanguardia Española* en tant que agent de consolidació del règim, amb una proposta cultural arrelada a la societat catalana i clarament activa en la definició de les bases ideològiques de la Dictadura, element que obre la porta a una reflexió més profunda en torn a les moltes maneres en que es va concretar el règim arreu del territori.